

Sygn. akt I C 198/20 upr.

UZASADNIENIE

Powód I. (...) z siedzibą w D. wystąpił z pozwem o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej J. S. kwoty 3 259,92 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 14% rocznie ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy L. (...) w L. nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 17 lutego 2020 roku uwzględnił roszczenie powoda w całości.

Pozwana J. S. wniosła sprzeciw od tego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W sprzeciwie zgłosiła zarzuty niewykazania przez powoda zasadności roszczenia, jego wymagalności i wysokości oraz podniosła zarzut braku po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej. Ponadto pozwana J. S. podniosła zarzut stosowania przez powoda klauzul niedozwolonych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Dnia 13 marca 2019 roku pozwana J. S. za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki o numerze (...) kwoty 3 000,00 zł. Wierzytelność objęta żądaniem pozwu stała się wymagalna z dniem 12 kwietnia 2019 roku. Pierwotny wierzyciel (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umową z dnia 18 listopada 2019 roku dokonał cesji tej wierzytelności na rzecz I. (...) z siedzibą w D..

/ dowód: dokumenty k. 34 - 79 akt /

Sąd zważył, co następuje:

(...) Company z siedzibą w D. skierowane przeciwko pozwanej J. S. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w sprawie ustalił Sąd w oparciu o przedstawione przez powoda dowody z dokumentów, których rzetelność i wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości.

Odnosząc się do zarzutów zgłoszonych przez pozwaną J. S. to przede wszystkim należy stwierdzić, że okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie jest fakt, iż pozwaną J. S. łączyła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowa pożyczki kwoty 3 000,00 zł o numerze (...) z dnia 13 marca 2019 roku. Umowa pożyczki zawarta została na odległość za pośrednictwem elektronicznych środków porozumiewania w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość. Wierzytelność z tej umowy stała się wymagalna dnia 12 kwietnia 2019 roku. Pierwotny wierzyciel (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umową z dnia 18 listopada 2019 roku dokonał cesji tej wierzytelności na rzecz I. (...) z siedzibą w D..

Dlatego też w ocenie Sądu chybiony jest podniesiony przez pozwaną zarzut braku po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej.

W realiach niniejszej sprawy należy także uznać, że powód I. (...) z siedzibą w D. w oparciu o przedłożone dokumenty należycie wykazał także zasadność zgłoszonego roszczenia oraz jego wymagalność.

Zawierając z pierwotnym wierzycielem umowę pożyczki przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość pozwana J. S. zarejestrowała się na portalu pożyczkodawcy, podając wszystkie swoje dane osobowe, w tym numer rachunku bankowego do przelewu pożyczki wraz z wnioskiem o udzielenie pożyczki złożonym online. Przed przekazaniem kwoty pożyczki pożyczkodawca zobowiązał pozwaną J. S. do złożenia oświadczenia o zapoznaniu się z całą dokumentacją towarzyszącą tej umowie pożyczki oraz oświadczenia

o zaakceptowaniu wszystkich warunków w niej przedstawionych, a oświadczenie złożone przez nią w formie elektronicznej stało się skuteczne z chwilą jego złożenia na portalu internetowym.

Zgodnie przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Głównymi świadczeniami stron w przypadku umowy pożyczki to po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu a po stronie pożyczkobiorcy zwrot tych środków w umówionym terminie.

Zasadne zatem było roszczenie o zapłatę należności głównej i naliczonych odsetek zgłoszone przez powoda w pozwie. Skoro pozwana J. S. zaciągnęła zobowiązanie pożyczkowe i otrzymała środki pieniężne do dyspozycji to winna je wierzycielowi zwrócić w umówionym terminie. W oparciu o przedłożone dokumenty należy uznać, że powód I. (...) z siedzibą w D. w sposób właściwy wykazał stan zadłużenia pozwanej J. S. objęty skierowanym przeciwko niej pozwem.

Dlatego też podniesiony przez pozwaną J. S. zarzut niewykazania zasady i wysokości dochodzonego roszczenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

W ocenie Sądu chybiony i zupełnie gołosłowny jest także podniesiony przez pozwaną J. S. zarzut stosowania przez powoda klauzul niedozwolonych.

Postawę prawną wytoczonego powództwa stanowi przepis art. 471 § 1 k.c., w myśl którego, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Dlatego też mając powyższe ustalenia i rozważania na względzie Sąd zasądził od pozwanej J. S. na rzecz powoda I. (...) z siedzibą w D. kwotę 3 259,92 zł, z umownymi odsetkami w wysokości 14% rocznie ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadniają przepis art. 98 k.p.c. oraz przepis art. 108 k.p.c.